

**ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) התשכ"ג – 1963
ליד בית משפט המחווי חיפה**

ו"ע 15-12-48871 שורץ ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין

תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט אורית ינשטיין

העוררים:

1. אביבה שורץ
2. מאיר בוזלי
3. יוסף בוזלי
4. עליזה פינקס

כולם על ידי בא כוחם ע"ד יוסף בן נון

נגד

המשיב:

**מנהל מיסוי מקרקעין חיפה
ע"י ב"כ ע"ד שאל כהן מפרקיות מחוז חיפה (אזור ח)**

פסק דין

1

2

דן מרגוליות, ע"ד ושמאי מקרקעין, חבר:

3 באין כח הצדדים הודיעו לוועדה, בישיבת קדם המשפט מיום 10.3.16, כי הסכימו כי כתבי הטענות
4 ישמשו גם לצורך הכרעה בתיק והם מסתפקים בהם. העוררים סבורים כי המחלוקת היא משפטית
5 בלבד וכי היא הוכרעה בפסקת בית המשפט העליון. אף שהמשיב לא אישר כי המחלוקת היא
6 משפטית, הסכים לכך שכתבי הטעון ישמשו כסיכומיים.

7 פסק הדין ניתן לפיקד על פי חומר זה שבפנינו.

8

תיאור העובדות בתמצית

- 9 1. העוררים מכרו את זכויותיהם בבית חד קומתי על חלקה בשטח של 1,015 מ"ר ברחוב שרת
10 38, קריית אתא. הבית הקיים על החלקה בשטח של 75 מ"ר (להלן – "הממכר").
- 11 2. הממכר נמכר לפי הסכם מיום 23.10.14 תמורת הסך של 1,900,000 ל"נ.
- 12 3. העוררים ביקשו פטור ממיסוי על פי סעיף 49ז' לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג
13 – 1963 (להלן – "חוק המיסוי").
- 14 4. אין מחלוקת בין הצדדים כי לפי הتب"ע החלה על האזור קיים פוטנציאל תכנוני ל-2 יח"ד –
15 35% שטח בנייה עיקרי.
- 16 5. בהחלטה בהשגה ערך המשיב "פיקול פיזי" (כפי שיובהר להלן) ל-2 מגרשי התכנון המותרים
17 והפעיל על המגרש שעליו הבית את סעיף 49ז' לחוק המיסוי, תוך מתן פטור לפי סעיף 49(5)
18 לחוק.

ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) התשכ"ג – 1963
ליד בית משפט המחווי חיפה

ו"ע 15-12-48871 שורץ ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין

תיק חיצוני:

המחלוקת בין הצדדיות

האם רשאי היה המשיב לעורך במקרה דנן "פיצול פיזי" בטרם הפעיל את סעיף 49א' לחוק המיסוי, או שמא שגה המשיב והיה עליו להחיל את סעיף 49א' לחוק המיסוי על כל הממכר ולהעניק לעוררים את הפטור שנותבקש על ידם.

תמצית טיעון העוררים

1. הפיצול הפיזי שערך המשיב נוגד את פסיקת בית המשפט העליון.
2. שטח החלקה משמש לבית המגורים כגינה וכחצר.
3. בע"א 2191/92 נסל נגד מסמ"ק חיפה (7.12.94) (להלן: "ענין נסל") קבע בית המשפט העליון שאין רלוונטיות לשאלת כמה מבנים אפשר לבנות על החלקה, וכי יש להבחן בין אזוריים עירוניים שבהם ניתן ליחס שטח של דונם אחד לבית המגורים, ובין אזוריים כפריים שבהם ניתן ליחס לבית המגורים שטח גדול יותר. עקרון דומה נקבע גם ברא"א 95/70 מושבאי נסל מנהל מס רכוש חיפה (18.2.97) (להלן: "ענין מושבאי").
4. לפיכך, סבורים העוררים שאין לעורך "פיצול פיזי" וכל הממכר מהווה דירת מגורים מזוכה אחת, ולכן הם זכאים לפטור על פי הסעיפים 49א' ו(5) לחוק המיסוי.

תמצית טיעוני המשיב

1. עוד החלקה הוא ל-2 יח"ד ולכן המשיב פיצול פיזי ל-2 מגרשי תכנון, ולאחר מכן הפעיל את סעיף 49א' לחוק המיסוי ופטר את מגרש המגורים ממש בשווי כולל של 1,500,000 ש"ח ואילו את מגרש התכנון השני בשווי של 400,000 ש"ח.
2. כפי שנקבע בענין נסל: "...את הפטור ממש יש להעניק רק לנכס שהינו 'דירה מגורים' בלבד. היוצאה כי במכירה של דירת מגורים המוחברת לנכס אחר, כגון קרקע או מבנה אחר, הפטור לדירת המגורים אינו יכול להתפשט, גם על הנכס האחר...".
3. בדיוון מיום 10.3.16 הצהיר ב"כ המשיב כי "הפיצול נעשה על רקע מה שהסבירה מאפשרת".

דיון והכרעה:

הוראת הדין

סעיף 49א' לחוק המיסוי קובע בחלק הרלוונטי לעניינו:
"(א) (1) בנסיבות דירות מגורים מזוכה, שלאudit המהלך התמורה המשתלמת עדזה השפעה אפשרויות קיימות או צפויות לבניית שטח גדול יותר מהשטח הכלל הנמכר (להלן – זכויות לבנייה נוספת), יהא המוכר זכאי, על פי בקשו שתוגש במועד ההצהרה לפי סעיף 73, לפטור, בכפוף להוראות סעיפים 49א'-49ב, בשל סכום שווי המכירה,

**ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) התשכ"ג – 1963
לייד בית משפט המחווי חיפה**

ו"ע 15-12-48871 שורץ ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין

תיק חיזוני:

- עד לסכום שיש לצפות לו מככירתה של הדירה ממוכר מרצון לקונה מרצון, ללא
הזכויות לבנייה הנוספת כאמור (להלן – סכום שווי הדירה).
(2) היה סכום שווי הדירה כאמור בפסקה (1) נמוך מ-1,996,700 ל"ה יאה המוכר זכאי
לפטור נוסף בשל הזכויות לבנייה הנוספת כאמור, בסכום שווי הדירה או בסכום
ההפרש...לפי הנמוך.
.....
(3)
(4) יראו את יתרת שווי המכירה לאחר הפקחת הסכומים הפטורים ממש לפיקוח
פסקאות (1) עד (3), מכלך של זכות אחרת במקרקעין..."

הפסקה הרלוונטית

בעניין נסל היו העוררים בעלי זכות חכירה בmgr שטח 762 מ"ר ועליו דירת מגורים בשטח 116 מ"ר.
כבי הנשיא שмагר (כתוארו אז) קבע כדלקמן:

"הפיצול הפיזי אינו קבוע בחוק. הפיצול הריעוני אכן עולה מההוראותיו של סעיף 49...
השאלה שניצבת בפניו בעדרו זה היא אםתי מן הרואי לפצל נכס מסוים במישור הפיזי –
אופקי, טרם פיצולה האנכי של התמורה." (סעיף 1 לפסק הדין).

ובהמשך לכך:

"הפטור מענק ל"דירת מגורים". סלע המחלוקת הינו סבב השאלה מהו בענייננו היקף
דירת המגורים. "דירת מגורים" מוגדרת בסעיף 1 לחוק המיסוי כ"דירה או חלק
מדירה...המשמשת למגורים או מיועדת למגורים לפי טיבה...הקשורה למקום –
מהי "דירה" המיועדת למגורים? ספק רב, אפוא אם תצמה תועלות רבה מנינוח מושגי של
המונח "דירת מגורים" לפי סעיף 1 לחוק." (סעיף 6 לפסק הדין).

בהתמכוכו על הלכת רושגולד (ע"א 651/87 מנהל מס שבח נגד רושגולד) וכן על הלכת שורץ (ע"א
512/79 מנהל מס שבח נגד שורץ) קבע הנשיא שmagר כדלקמן:

"ה מבחנים אשר הותוו בעניין רושגולד הנ"ל באשר להיקפה של דירות המגורים, הם
 מבחנים גמישים. אמת מידת היא השטח אשר משמש להנאה הסבירה מהבית. הנאה זו
 היא מסקנה שתוסק מן הנזונים "על פי מבחני ההיגיון והשכਰ היישר". (סעיף 11 לפסק
 הדין)

ובהמשך לכך:

ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) התשכ"ג – 1963
ליד בית משפט המחווי חיפה

ו"ע 15-12-48871 שורץ ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין

תיק חיזוני:

1 "המדיניות אשר מן הרao שتنחה את שלטונות המס הינה פולה במסגרת ההוראות
2 הסטוטוריות....פיקול פיזי יערץ, איפא, רק אתם מקרים ברורים של גודל בלתי סביר
3 של דירות המגורים. למשל, מכ"ר "דירות מגורים" שאין אלא צרוּף דירה ומגרש גדול באופן
4 לא פ্רואוציונלי". (סעיף 15 לפסק הדין). [ההדגשות אינם במקור]

5
6 מהאמור עולה המסקנה כי מבחן הסבירות הוא זה שעלה פיו יש לקבוע האם ניתן לבצע פיקול פיזי
7 אם לאו.

8
9 אצין כי בעניין רשות הנ"ל הבעתי את דעתך כי אין לתת פטור אוטומטי למגורים, אלא יש לנוקט
10 בדרך שמאית כלכלית, לפיו אלמנט השימוש למגורים יכול על כל החלקה, אבל ייחידת התכנון עליה
11 קיים בית המגורים תזכה לפטור כללי בכפוף לסעיף 49' ואילו מערך ייחידת התכנון הנוסף (אויה
12 פיקול המשיב) יש לנוכח שווי של חצר, גינה וחניה.

13
14 ועוד אצין כי לדעתך אין מקום להזקק להלכה שנקבעה בעניין מורבאי אליו היפנו העוררים שכן
15 חוק מס רכוש כולל הגדרות שונות מלבד שבחוק המיסוי.

נTEL הוכחחה

16
17 לטעמי, בנסיבות אלה שבחן קיים מגרש ששטחו 1 דונם שעליו דירה בשטח 75 מ"ר, הנTEL על העוררים
18 להוכיח כי חרב פער זה שבין שטח המגרש והבית, מדובר גודל סביר של קרקע העשויה לשמש את
19 "דירות המגורים".

20
21 מאחר שאף לא אחד מהצדדים הביא כל ראייה בעניין זה, ומאהר ונTEL הראייה מונח על כתפי העוררים
22 התוצאה היא כי יש לדוחות את הערר.

23
24 במאמר מוסגר אצין כי חברי הוועדה הציעו לצדדים לשקל הבאת ראיות לצורך מתן הכרעה
25 שיפוטית, ובעיקר הבאת ראיות לצורך הוכחת מבחן הסבירות, אך שני הצדדים עמדו על דעתם שהם
26 מסתפקים בכתב הערר וצروفתו וכן בכתב התשובה של המשיב.

27
28 הצדדים אף לא התייחסו לשאלת הנTEL להבאת הראיות ונTEL השכנו.

הערה לסיום

29
30 בשולי פסק הדין אבקש להעיר כי יש לחת את הדעת לזמן שעבר מАЗ הפסיקה שצוטטה לעיל ולשינויים
31 התכונוניים והסבירתיים שחלו מАЗ: אין כל ספק כי בכל מה שנוגע לגודל קרקע לייחידת תכנון חלו
32 תמורות בעשרות השנים שחלפו מАЗ הפסיקה הנ"ל.

ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) התשכ"ג – 1963
ליד בית משפט המחווי חיפה

ו"ע 15-12-48871 שורץ ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין

תיק חיזוני:

1 בעבר היו ייחידות תכנון גודלות אך צוק הזמנים אילץ את הגופים המתכננים ליצור ייחידות תכנון קטנות
2 יותר. גם הסביבה הייתה קיימת בעבר השתנה ורבים הנכסים מסוג הנדון בערר זה נהרסו או
3 הוגדלו במידה ניכרת.

4 לפיכך יתכן שיש לשקל מחדש את הגישה המוצגת לעיל בפסקה. מכל מקום, המשקנה שתמיד תהיה
5 נוכנה מבחינה רעונית היא שזכות השימוש למגורים אינה כוללת זכויות בנייה. לנוכח השימוש בקרע
6 הכלול מס' 49 עוסק בפיצול רעוני בין דירת המגורים ללא זכויות לבנייה נוספת
7 מופרדות מהעיקר. לפיכך, סעיף 49' עוסקת בפיצול רעוני בין דירת המגורים לאזורי בנייה נוספים
8 לבין הזכויות האחרות ואילו מהפיצול הפיזי (מבנה התבב"ע) יש לקוז לבירה את זכויות השימוש
9 למגורים שקיימות ביחס לשטח החלקה המקורי ולפטור אותו במסגרת סעיף 49' במלואו או חלקו.
10 ההפרש בין זכויות הבנייה לזכויות השימוש למגורים צריך להיות מוסה בקרע.
11
12

סוף דבר

13 מכל מקום, כאמור, במקרה דנן לא הוכיחו העוררים כי המגרש כולם משמש את דירת המגורים,
14 ולפיכך כדי פיצל המשיב את הזכויות "פיצול פיזי" כאמור.

15 לו דעתך הייתה נשמעת ההחלטה דוחה את הערר בנסיבות המקרא ומהיבב את העוררים בהוצאות משפט
16 בסך של 10,000 ל"ח שיישאו ריבית והפרשי הצמדה מיום קבלת פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

יו"ר הוועדה השופטת א' וינשטיין:

17 מצטרפת אני לפסק דין של חברי עו"ד מרגליות לנימוק שהובא עלי ידו. אכן, בהתאם למבוקני הפסקה
18 היה על העוררים להוכיח כי המגרש הנדון, בהתחשב בשטחו לעומת שטחו של בית המגורים, משמש
19 באופן סביר את בית המגורים, אך הוכיחו כאמור כלל לא הוכיח על ידם. בנסיבות אלו צדק המשיב
20 שהחיל על הנכס "פיצול פיזי" והעניק את הפטור אך ורק לבית המגורים.

21 לפיכך, יש לדוחות את הערר.

22 בנסיבות אלו ולאור האמור איני רואה צורך להביע דעתך לעת זה באשר להעתתו של חברי בוגע
23 לתמורות התכנוניות שהלו במרוצת השנים וההשפעה שיש לכך על אופן יישומו של כליל הפיצול הפיזי
24 והרעוני.

25 **עו"ד דב שמואלביץ, חבר:** אני מצטרף מסכים לפסק דין של חברי, עו"ד דן מרגליות.

26
27
28
29
30
31
32
33
34

ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) התשכ"ג – 1963
לייד בית משפט המחווי חיפה

ו"ע 15-12-48871 שורץ ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין

תיק חיזוני:

1 יעדת הערר דוחה אפוא את העיר. העוררים יישאו בהוצאות בסך כולל של 10,000 ש"ח.

2

3

המציאות תשלח העתק פסק הדין לבאי כוח הצדדים בדוואר רשות.

4

ניתן היום, ו' חשוון תשע"ז, 07 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

5

6

דב שמואלי, עו"ד

רון מרגלית, עו"ד

א. איןשטיין, שופט

חבר הוועדה

חבר הוועדה

יועיר הוועדה

7

8

9

10

11

12